

Onderstaand een successtory van onze jaren in Nepal....

Toen wij in 1998 voor de 2e keer in Nepal waren, hebben we met een fantastische leuke groep van 9 mensen een trekking gemaakt in het Helambu - Langtang gebied. Zo kwamen wij op dag 3 in Sermathang aan. Een kleine boeddhistische nederzetting met enkele tientallen inwoners op ca 2.000 m hoogte.

Een kleine jongen liep alsmaar om ons heen en op een gegeven ogenblik vroeg hij aan de groep of we zijn school wilden zien.

Pasang met zijn moeder.

De Yangrima hostelschool. De school was een stukje lopen en zag er prachtig uit en was bestemd voor kinderen uit de wijde omtrek en daarbuiten, en zij konden er ook overnachten.

Dat jochie van 11 jaar heette Pasang Tsering Lama.

Hij had zelf visitekaartjes gemaakt en die deelde hij uit aan iedereen die het maar hebben wilde, waarschijnlijk deed hij dat bij alle groepen die in zijn dorp langskwamen.

De zelfde avond was er een concert van een paar vrouwen uit het dorp, waaronder ook de moeder van Pasang. Er werd

gezongen en gedanst in een klein donker keldertje. Na afloop werd er nog even 'vrij' gezongen en gedanst door de kinderen. Wij weten nog heel goed, en dat staat ook op onze video, dat Pasang ook meedeed en er werd het liedje Lily of the Vally gezongen en gedanst.

Na afloop vroeg hij aan Corrie of zij met hem wilde schrijven.....Natuurlijk wilde zij dat, maar hoe doe je dat in zo'n land. Ze vroeg toen nog; wat wil je later worden? Hij antwoordde; 'I want to be a doctor'.

Wij hebben pakjes opgestuurd, maar we kregen geen respons. Totdat de zus van Corrie een jaar later dezelfde reis ging maken als wij. Zij kon dus iets van ons meenemen voor hem.

Zij heeft hem inderdaad ontmoet en ze kon het pakje afgeven. Hij was toen inmiddels 12 jaar oud.

De zus van Ria werd thuis uitgenodigd op de thee, dus de banden werden iets aangehaald.

Pasang krijgt pakje van Corrie via haar zus Ria.

Wij waren elk jaar aanwezig op de Nepaldag in Amstelveen en we kregen een meisje bij onze kraam die vertelde dat zij naar Nepal ging om een paar maanden les te gaan geven op de Yangrima school in

S"HB"N

Stichting "Holland Building" Nepal

Sermathang. Wat een toeval! Ook zij heeft een pakje voor Pasang meegenomen.

Een paar maanden later kregen wij bericht van haar dat het helaas niet kon doorgaan, omdat de Yangrima school was gesloten door de Maoïsten. Wat een pech!

Zij zou nu les gaan geven op de Deneb International School in New Baniswher, en dat was vlak bij ons oude project.

Een paar uur later weer bericht van haar; zij had Pasang toch gevonden, hij was ook op deze school. Dus zij kon het pakje afgeven.

Cerebral Palsy

Pasang, samen met zijn broers Tashi, de oudste en Sonam, de jongste.

Deneb Internatinal School in New Baneswher

Later is hij naar Biratnagar gegaan, in het zuid oosten van Nepal, om te studeren voor arts. Dat was voor hem een goede optie zei hij.

In 2012 zijn wij naar Biratnagar gevlogen om een Care Centrum van ons project te bezoeken, en toen heeft Pasang ons rondgeleid in het ziekenhuis waar hij inmiddels was afgestudeerd. Trots liet hij ons het gebouw zien en stelde hij ons voor aan zijn collega artsen. Hij moest nog twee jaar blijven werken volgens de opleiding afspraak.

In hetzelfde jaar, Pasang was inmiddels 14 jaar oud, konden wij de Deneb International School bezoeken en hadden we wederom contact met hem. Inmiddels waren wij ook al enkele jaren zijn sponsor. Tijdens dit bezoek zei hij tegen ons dat hij een Italiaanse sponsor had en of we nu zijn broertje Sonam wilden sponsoren... Dat hebben we toen gedaan, maar we bleven hem volgen. Hij kwam soms met zijn broertje Sonam op bezoek in ons Guesthouse.

Kleding uitzoeken van het geld van Wendy, onze reisleidster van 1998.

De jonge dokterstudent samen met Sonam.

De laatste keer hebben wij een DVD voor hem meegenomen waarop hij is te zien in al zijn levensfases tot nu toe. Dolgelukkig was hij daarmee en apetrots.

Wij zijn blij dat wij deze kanjer hebben ontmoet en daardoor ook de rest van zijn familie. Moeder, vader en twee broers. Allemaal zijn ze sociaal zeer betrokken. Zijn oudste broer is nu directeur van de heropgebouwde Yangrima boarding school, en de jongste, Sonam, wil graag ingenieur worden, en die komt er ook wel....

Pasang, inmiddels dokter, voor 'zijn' ziekenhuis in Biratnagar...

Nu is hij de enige dokter ooit in zijn geboortedorp Sermathang en wij willen samen met hem een Healthpost bouwen, in combinatie met een Care Centrum voor kinderen met CP.

Maart 2016

aan het werk, vlak na de aardbeving in 2015